

Tobě sudičky přisoudily
nebudeš strom, budeš jmelí
jmelí, jmelí na stromech v polích
a koho z nás to víc bolí
a koho z nás to víc bolí

I kdybys jiný stokrát být chtěl
nebudeš zrní, budeš jen námel
námel, námel na klasech v polích
a koho z nás to víc bolí
a koho z nás to víc bolí

Nejsem kříž na polích tvých
ani ostříž, ani slepýš
ani myš nejsem
a přitom jsem ti stále blíž
mým listím, mým zrním se živíš
mým listím, mým zrním se živíš

Jsi můj námel, jsi mé jmelí
sudičky mi tě přisoudily
ale už vím, proč to tak chtěly
a o to méně to bolí
a o to méně to bolí
na léčku nachů tvých, krvavých
nikdy se nechytí orel
ale vím, že malý ptáček hladový
rád nasytí se tvých perel
rád nasytí se tvých perel

A něčí srdce churavé
tvá moc bolesti zhostí
a perly na snítce zelené
snad přinesou někomu štěstí
snad přinesou někomu štěstí